

Fort Wilczy

Kołobrzeg

Powszechnie nie używa się nazwy historycznej tego obiektu. Współcześnie jest to amfiteatr. Warto o tym wiedzieć, zasięgając języka na ulicy. Nie każda napotkana osoba wie, że był tu Fort Wilczy, czy też Wilczy Szaniec, ale każdy wskaże drogę do amfiteatru. Obiekt znajduje się we wschodniej części parku nadmorskiego, dwieście metrów od morza. Dojść lub dojechać tu można ulicą A. Fredry, która przebiega na linii północ - południe i łączy strefę uzdrowiskową z miastem. Od strony zachodniej, od portu, prowadzi tu ul. J. Kasprowicza oraz równoległa do niej ul. M. Kopernika. Pomiędzy nimi na potrzeby amfiteatru urządzono bezpłatny parking. Samochód można także zostawić w strefie płatnego parkowania, czyli na parkingach wzdłuż przyległych ulic. Przed amfiteatrem przebiega ścieżka rowerowa, która nad morzem łączy się z międzynarodową trasą rowerową R-10. Od wschodu można dojść przez park, pozostawiając samochód kilometr wcześniej, przy ul. Wschodniej.

INFORMACJE SZCZEGÓŁOWE

ADRES

Park im. Aleksandra Fredry
Kołobrzeg

WSPÓŁRZĘDNE

54.1848503259, 15.5926909944
54° 11' 5", 15° 35' 34"

Nawiguj

Pokaż na mapie

Dodaj do planu podróży

Na wojska napoleońskie, które w maju 1807 roku zaatakowały twierdzę od północnego wschodu, czekała nieprzyjemna niespodzianka w postaci nowo wybudowanego fortu z 9 armatami i obsadą 200 żołnierzy. Francuskie dowództwo poszło w ślady wojsk rosyjskich, które w czasie wojny siedmioletniej wyczuły tu słaby punkt i bezkarnie panoszyły się na północnych przedpolach Kołobrzegu, odcinając miasto od morza. O tej słabości obrony wiedziała też pruska komendantura twierdzy i wyciągnęła wnioski z poprzednich niepowodzeń. W ostatniej chwili przed nadejściem wojsk napoleońskich zarygłowała północno-wschodnią flankę między innymi właśnie fortem na Wilczym Wzgórzu. Budowano go w pośpiechu, nie dokończono blokhauzu od strony miasta, przez co fort otrzymał formę lunety skierowanej na wschód. Otoczony był suchą fosą o głębokości 2,5 oraz szerokości 7 metrów i trzema rzędami wilczych dołów. Frontalny atak francuskich sił, pod którym to pojęciem należy rozumieć między innymi oddziały włoskie, polskie i wirtenberskie, nie powiódł się. Późniejsze oblężenie owszem, przyniosło efekt, a pierwszym żołnierzem, który wdarł się do fortu był Polak o nazwisku Sokołowski. Fort Wilczy kilkakrotnie przechodził z rąk do rąk, zdobyli go między innymi Polacy. Wojna napoleońska zakończyła się dla Kołobrzegu zniszczeniami miasta od ognia artylerii, spłonął między innymi ratusz, ale i sukcesem, który zapisał się w historii - miasto obroniło się. Myśląc o roku 1807 w Kołobrzegu, na pierwszym miejscu należy pamiętać o tej wojnie a konkretnie o walkach o Fort Wilczy. To było kluczowe miejsce. Tu zginął kapitan Waldenfels i wielu jego grenadierów, tu mógł wykazać się kunsztem wojennym nowy komendant twierdzy, wówczas dopiero major Gneisenau. Ujawniły się jednak nowe potrzeby w systemie obronnym, który w dalszym ciągu wymagał doskonalenia. Dla wsparcia Fortu Wilczego wybudowano w latach trzydziestych XIX wieku Szaniec Kamienny. Rozbudowano też sam fort, nazywany Fortem Gneisenaua, wypełniono wodą fosę. Nie wojny, ale czas pokoju okazał się decydujący dla losów obiektów militarnych. W latach 70. kołobrzeżanie nie chcieli już tego wojskowego "gorsetu", w postaci rowów, fos i umocnień, który krępował rozwój uzdrowiska. Decyzja o likwidacji twierdzy zapadła w 1872 roku, a pięć lat później Fort Wilczy przejął od wojska magistrat. W latach 1925 - 1945 działał tu amfiteatr ze sceną i widownią. Ponownie marzec 1945 roku wymusił militarne użycie obiektu, Niemcy oparli na nim drugą linię obrony. Został zdobyty, po raz trzeci w historii, przez Polaków. Tak naprawdę to związku tego miejsca z wojskiem

trwały do początku lat 90. XX wieku, ale już w innej formie. Potrzebne było miejsce dla Festiwalu Piosenki Żołnierskiej. Impreza została zainaugurowana w Połczynie Zdroju w roku 1967 a w następnym pokazana w Kołobrzegu i tu zrobiła furorę na skalę ogólnopolską. Aby godnie przyjmować artystów wyremontowano w 1968 roku amfiteatr na Forcie Wilczym, wykorzystano do tego celu niektóre ściany militarnej budowli. Kołobrzeg był znany z FPŻ do roku 1990, kiedy to zawieszono festiwal z przyczyn finansowych i do dziś, mimo pewnych prób, nie reaktywowano go. Resztki Fortu Wilczego są zauważalne na zewnątrz amfiteatru. Cały czas istnieje fosa - w mokrych okresach zalewana wodą. Spacerując na zewnątrz obiektu można dostrzec wejście do kazamatów, a nawet spenetrować kilkumetrowej długości korytarz.

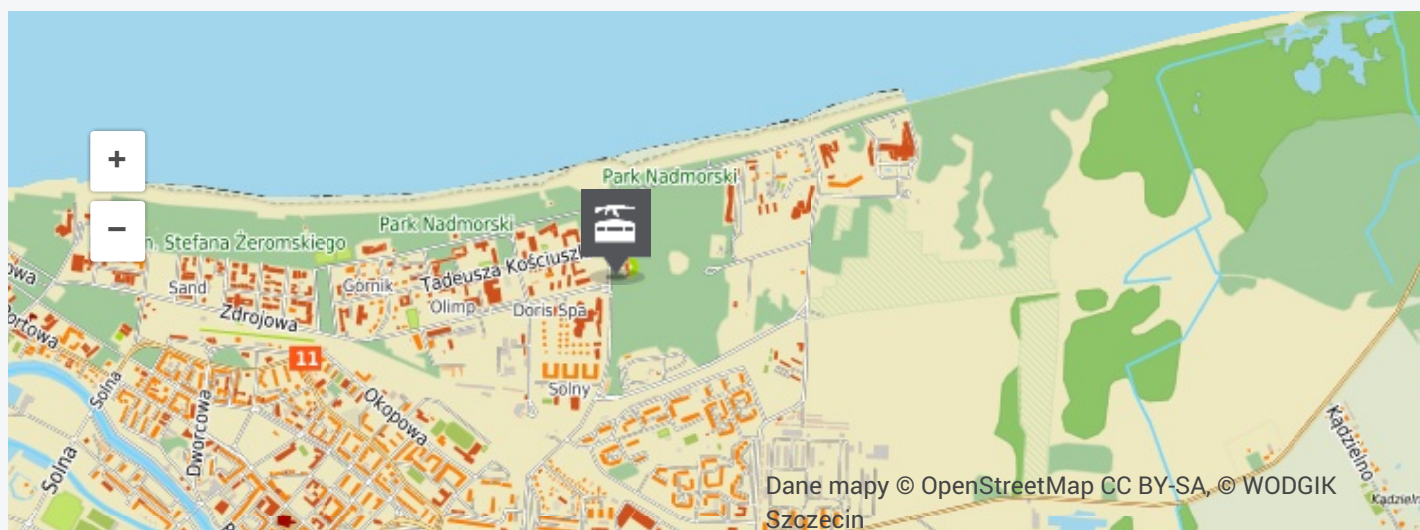
Tagi

[zwiedzanie](#) [architektura](#)

Media

Lokalizacja

KOMENTARZE

Zaloguj się, aby dodać komentarz.

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 - 2013.